

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1202/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815208644
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815208644.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci žalobcu: AB X B. V., so sídlom v R., F. XXX, B. kráľovstvo, registračné číslo 572 79 667, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/X, B., o zaplatenie 1334,73 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. júla 2015, č. k. 16C/182/2015-51, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1334,73 eur s príslušenstvom na základe úverovej zmluvy zo dňa 18.03.2004 uzavretej s jeho právnym predchodcom, spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., ktorá predstavovala istinu vo výške 1292,37 eur, úrok vo výške 0,82 % a úrok za hotovostné transakcie vo výške 41,55 eur. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Žalobu súd zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie bez toho, aby sa bližšie zaoberal opodstatnenosťou uplatneného nároku. Pri rozhodovaní vychádzal z tvrdenia žalobcu, že nadobudol pohľadávku voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Keďže žalobca v oznámení advokátskej kancelárie GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., o postúpení pohľadávky oznámil žalovanej, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky z 18.03.2013, za účelom zistenia dátumu postúpenia pohľadávky a predovšetkým posúdenia, či predmetom postúpenia bola i pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy, súd, keďže z úradnej činnosti mu bolo známe, že žalobca uvádza v žalobách i taký dátum postúpenia pohľadávky, ktorý časovo predchádza samému uzavretiu úverovej zmluvy a preukázania aktívnej legitímácie, vyžiadal od žalobcu predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky. Uviedol, že uvedené bolo dôležité i z hľadiska skúmania toho, či oznámenie o postúpení je dostatočne zrozumiteľné a či údaje v ňom uvedené zodpovedajú skutočnosti ako sú uvedené o postúpení pohľadávky, ako aj to, či došlo k postúpeniu celej pohľadávky a celého príslušenstva, alebo len jej časti. Žalobca na výzvu súdu zmluvu o postúpení nedoložil. Vzhľadom na to, že žalobca uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd v rámci poskytovanej súdnej ochrany spotrebiteľovi má oprávnenie skúmať i platné postúpenie pohľadávky, čo je možné len v prípade predloženia zmluvy ako písomného právneho úkonu. Súd prvej inštancie konštatoval, že ak sú v danom prípade dôvodné pochybnosti o tom, či medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalobcom bola vôbec uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, kedy a či na základe nej došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky a v akom rozsahu, je žalobca povinný predložiť relevantný dôkaz preukazujúci nadobudnutie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Konštatoval,

že len existujúca a platná zmluva o postúpení pohľadávok môže mať za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ (postupník) nadobúda postupovanú pohľadávku a s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu k jej uplatneniu. Okrem toho v danej veci z listinných dôkazov vyplýva, že po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok z 18.03.2013 (ako tvrdí žalobca v žalobe) vyzýval pôvodný veriteľ Home Credit Slovakia, as. žalovaného listom zo dňa 28.06.2013 na splatenie celého čerpaného úveru, avšak v ňom nepoukazoval na postúpenie pohľadávky inému veriteľovi, pričom upozorňoval žalovaného i na možnosť exekučného konania. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, žalobu zamietol. Vec právne posúdil podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. K postúpeniu pohľadávky podľa § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka dochádza na základe písomnej zmluvy medzi veriteľom alebo postupcom a treťou osobou ako postupníkom, pričom jej platnosť nie je podmienená súhlasom dlžníka. Ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti, či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní, v ktorom sa postupník domáha proti dlžníkovi zaplatenia postúpenej pohľadávky. Žalobca v konaní predložil jeho oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.03.2004, adresované žalovanému na jeho adresu trvalého bydliska. Po zaslaní oznámenia súdu predložil podací hárok, ktorý považuje za dostatočný dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, že žalovanému bolo oznámenie doručené, resp. dostalo sa do sféry jeho dispozície. Uviedol, že žalobca pripojil k žalobe oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré oznámenie je listinným dôkazom a zároveň aj hmotnoprávny úkonom, s ktorým sa mohol žalobca oboznámiť najneskôr dňom, kedy mu súd doručil žalobu na začatie konania spolu s prílohami. Najneskôr dňom tohto doručenia je voči žalovanému nesporné účinný aj hmotnoprávny úkon - oznámenie o postúpení pohľadávky. Súd prvej inštancie teda na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, eventuálne nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, kedy v žalobe tvrdil, že došlo k oznámeniu o postúpení pohľadávky a uniesol aj dôkazné bremeno predložením poštového podacieho hárku, lebo pri bežnom priebehu veci je namieste logický záver, že oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do sféry dispozície žalovaného. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie, eventuálne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolacím súdom boli podrobne preskúmané všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní uplatnené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

6. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý nepreukázal, že mu pohľadávka veriteľa Home Credit Slovakia, a.s. proti žalovanému, uplatňovaná v tomto konaní, bola postúpená. Žalobca takýto záver vo svojom odvolaní namieta s tým, že predložil oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky, ako aj podací hárok, podľa ktorého toto oznámenie bolo žalovanému prostredníctvom pošty odoslané. Podľa neho v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti, či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní.

7. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existenciou tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

8. Odvolací súd súhlasí s názorom žalobcu, že ak podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. V tomto prípade sa však preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky nedožadoval dlžník - žalovaný, ale konajúci súd za účelom overenia žalobcom tvrdenej aktívnej vecnej legitímácie, keďže bolo potrebné zohľadniť, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, pri posudzovaní ktorého platí pre súd primárna ochrana spotrebiteľa, čo vyplýva z právnej úpravy v ustanovení § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka. Táto požiadavka súdu bola navyše odôvodnená skutočnosťami zistenými z vykonaného dokazovania, ktoré aj u konajúceho súdu prvej inštancie dôvodne vyvolali pochybnosti o postúpení pohľadávky. Konkrétne, žalobca v oznámení o postúpení pohľadávky žalovanému uvádza dátum uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky 18.03.2013, hoci v rozpore s dátumom uvedenom v oznámení o postúpení pohľadávky v ktorom sa píše o postúpení pohľadávky, v žalobe uvádza, že pôvodný veriteľ Home Credit Slovakia, mal vyzývať listom zo dňa 28.06.2013 žalovaného na splatenie celého zostatku úveru, avšak v ňom nepoukazoval na postúpenie pohľadávky inému veriteľovi. Za tohto stavu bolo úplne namieste, že súd prvej inštancie požadoval od žalobcu preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie predložením zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca však zostal nečinný a aj svoje odvolanie založil na polemike o tom, čo je významné z hľadiska posudzovania ním uplatneného nároku, či iba otázka platného oznámenia alebo otázka platného postúpenia pohľadávok.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).